

afslutningskursus for både dæksmandskab og maskinmandskab. Tiden er som nævnt ikke inde til at gøre disse afslutningskursus obligatoriske, men sønæringslovforslaget indeholder en hjemmel til at gøre dette, når udviklingen måtte gøre det påkrævet. For dæksmandskabets vedkommende sker der den væsentlige forenkling, at de tre mandskabsgrupper dæksdreng, ungmænd og letmatroser slås sammen til én gruppe, som det er fundet naturligt at benævne ubefarne matroser.

Generelt bemærkes, at den i lovforslagets §§ 2-9, 29-31 samt 32-35 for erhvervelse af beviser som navigatør gældende synsprøve er ændret til en syns- og høreprøve. Ændringen er begrundet i et ofte udtalt ønske om af sikkerhedsmæssige grunde at sikre, at navigatører har en rimelig høreevne. Der synes i øvrigt at være international enighed om, at et tilsvarende krav skal optages i de rekommandationer om standard for uddannelse og vagthold, som er under udarbejdelse i den mellemstatslige rådgivende søfartsorganisation (IMCO). Spørgsmålet er endnu ikke underkastet en afsluttende lægelig vurdering.

De hidtidige aldersbestemmelser er i §§ 3-5, 8, 9, 29-31 og 33-35 ændret til et myndighedskrav. I § 10 er en 18 års aldersgrænse som betingelse for erhvervelse af duelighedsbevis i motorpasning bibeholdt, og i §§ 6, 7, 11, 12, 13 og 15 er indført krav om myndighedsalder.

Med henblik på at skabe større fleksibilitet mellem den teoretiske og praktiske uddannelse for erhvervelse af sønæringsbeviser foreslås det henlagt til ministeren at fastsætte fartskrav i de i §§ 3, 4, 6, 29, 30, 34 og 35 omhandlede tilfælde, hvor kravet alene angår en vis dækstjeneste.

Ved lovforslagets I. behandling blev det stort set velvilligt modtaget, dog fandt flere ordførere bestemmelserne i §§ 19, 20 og 25 problematiske.

Erhvervsudvalget nåede ikke at afgive betænkning over forslaget, inden folketingsvalget blev udskrevet.

Det genfremsattes og gennemførtes i folketingsårets 2. samling, se under 2. samling, A. I. nr. 55.